

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.549/2009/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a MÁTRAHOLDING Gazdasági Tanácsadó Zártkörűen Működő Részvénytársaság (1146 Budapest, Cházár A. u. 9. szám) felszámoló szervezet részéről meghatalmazott Pálné Dr. Németh Valéria ügyvéd (3200 Gyöngyös, Petőfi u. 1. szám) által képviselt felperes neve Kft. „fa” (felperes címe) felperesnek-, az elsőfokú eljárásban Dr. Fügedi Attila ügyvéd (3400 Mezőkövesd, Dózsa György u. 2. szám), a másodfokú eljárásban előbb a Dr. Kardi Judit Ügyvédi Iroda (1065 Budapest, Podmaniczky u. 6. szám, ügyintéző: Dr. Kardi Judit ügyvéd), utóbb Dr. Ludmán Zsolt ügyvéd (4024 Debrecen, Újházi Ede u. 13. I/3. szám) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. r., valamint az elsőfokú eljárásban Dr. Fügedi Attila ügyvéd (3400 Mezőkövesd, Dózsa György u. 2. szám) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. r. alperesek ellen kölcsön visszafizetése iránt indított perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. február 25. napján kelt, 13. G. 40.027/2008/31. számú ítélete ellen az I. r. alperes részéről 34. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2010. április 27. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy felhívásra, az abban foglaltak szerint fizessen meg az Államnak 253 800 (Kettőszázötvenháromezer-nyolcszáz) Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100 000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A 2005. május 9. napja óta felszámolás alatt álló felperesi társaság felszámolóbiztosa a felperes tevékenységet záró mérlegének adatai alapján 36 366 Ft hiányt állapított meg, amely összegre nézve álláspontja szerint a II. r. alperesnek - mint a felperes korábbi ügyvezetőjének - elszámolási kötelezettsége áll fenn.

A felperes és az I. r. alperes között 2002. december 12. napján kölcsönszerződés jött létre 7 000 000 Ft összegre. A kölcsön kamatmentes visszafizetésének határidejét 2007. december 31. napjában határozták meg. A felperes felszámolójának rendelkezésére álló iratok szerint az I. r. alperes sem a fizetési határidőig, sem azt követően nem fizette vissza a kölcsön összegét.

A felperes keresetében a létrejött kölcsönszerződésre, a felperes 2005. január 1. napjával készült főkönyvi kivonatára, valamint a zárómérlegre alapozva kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az I-II. r. alpereseket 7 036 366 Ft és ezen összegnek 2005. május 8. napjától számított késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére.

Az I-II. r. alperesek a kölcsöntartozást 2 770 000 Ft összeg erejéig elismerték, és a kereset részbeni elutasítását arra hivatkozva kérték, hogy a kölcsönt visszafizették. A II. r. alperes az elszámolási kötelezettségének a fennállását elismerte, az őt terhelő visszafizetési kötelezettséget nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és kötelezte a II. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36 366 Ft-ot, valamint ezen összegnek 2005. május 9. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatát.

Kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 7 000 000 Ft-ot, valamint ezen összegnek 2008. január hó 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatát.

Megállapította, hogy a 7 000 000 Ft és járulékai tekintetében a II. r. alperes felelőssége a házastársi közös vagyonból reá eső rész erejéig áll fenn.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 120 000 Ft perköltséget.

Kötelezte a II. r. alperest, hogy az adóhatóság felhívására fizessen meg az Államnak 2180 Ft le nem rótt eljárási illetéket, míg az alpereseket egyetemlegesen kötelezte arra, hogy ugyanilyen módon fizessenek meg 420 000 Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet indokolása szerint a felperes a kölcsönszerződés csatolásával bizonyította, hogy a felperes és az I. r. alperes között 7 000 000 Ft-ra létrejött a kölcsönszerződés, a zárómérleg adatai szerint pedig a II. r. alperest a társasággal szemben elszámolási kötelezettség terheli. Az I. r. alperest terhelte annak a bizonyítása, hogy a kölcsönt visszafizette. Az I. r. alperes által a perben többször hivatkozott, az I. r. alperes, az A. Kft. és az felperes Kft. között létrejött engedményezési szerződés, valamint a 2004-2005. évi pénztárbevételei bizonylatok nem szerepeltek a felperes felszámolója részére átadott iratok között, és az elsőfokú bíróság által a felek kérelmére elrendelt szakértői bizonyítás során

készült szakértői vélemény is csupán azt állapította meg a peres iratok alapján, hogy a bizonylatok és a főkönyvi katonok hiányában nem határozható meg pontosan, hogy az I. r. alperes részére nyújtott kölcsön részben visszafizetésre került-e. Az azonban teljes mértékben bizonyos, hogy a kölcsön teljes visszafizetése nem történt meg.

Mivel az I. r. alperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani azt, hogy a kölcsönt visszafizette, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (6) bekezdése szerint ítéletet hozott, és megállapította, hogy az alperesek a kölcsön összegét nem fizették vissza a felperesnek, ezért a Ptk. 523. § (1) bekezdése alapján kötelezte őket - a Csjt. 30. § (2) bekezdésére figyelemmel egyetemlegesen - a kölcsön összegének a felperes részére történő megfizetésére.

A II. r. alperes a felperesi társasággal szemben fennálló visszafizetési kötelezettségét a perben elismerte, ezért az elsőfokú bíróság őt marasztalta 36 366 Ft megfizetésére.

Mivel a II. r. alperes elszámolási kötelezettsége nem minősül a házastársi vagyoni közösség fennállása idején kötött visszerhes ügyletnek, ezért ezen kötelezettség tekintetében az elsőfokú bíróság nem állapította meg az alperesek egyetemleges felelősségét.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán a kereseten le nem rótt illeték megfizetésére az alpereseket kötelezte az elsőfokú bíróság akként, hogy 36 366 Ft után a II. r. alperesnek, míg a 7 000 000 Ft pertárgy vonatkozásában az I-II. r. alpereseknek egyetemlegesen kell az eljárási illeték összegét az Államnak megfizetniük.

A felperes perrel felmerült költségeinek a megfizetésére az elsőfokú bíróság egyetemlegesen kötelezte az alpereseket.

Az ítélet ellen az I-II. r. alperesek nyújtottak be fellebbezést.

A II. r. alperes fellebbezését az elsőfokú bíróság a 13. G. 40.027/2008/44. számú végzésével a Pp. 237. §-a alapján hivatalból elutasította.

Az I. r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását - elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra, és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a marasztalás összegének az I. r. alperes által elismert 2 770 000 Ft-ra történő leszállítását - kérte.

Fellebbezése indokaként előadta, hogy az elsőfokú eljárásban megtartott utolsó tárgyalást megelőzően a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződése megszűnt, ezért határidőt kért a bíróságtól arra, hogy másik jogi képviselőt vegyen igénybe, és nyilatkozatait, bizonyítási indítványait megtegye.

Sérelmezte azt, hogy az elsőfokú bíróság a kérelem elutasításának mellőzésével anélkül hozott ítéletet, hogy az I. r. alperes érdemi nyilatkozatot tehetett volna. Erre tekintettel kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra, és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Másodlagos fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy álláspontja szerint közvetett bizonyítékként az elsőfokú eljárásban már becsatolt az az okirat is elfogadható (a 2005. május 8-i mérleg adatai), mely szerint a követelés összege 2 770 000 Ft-ra csökkent. Erre vonatkozóan szükséges a társaság könyvelőjének tanúkénti meghallgatása, akinek idézhető lakcímét bejelentette.

Előadta továbbá, hogy a ...-i, belterületi ... hrsz-ú ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződést, illetve annak felbontását Dr. F.A. ügyvéd szerkesztette és ellenjegyezte. Az

elsőfokú eljárásban az ő tanúkénti meghallgatására nem kerülhetett sor, mivel a II. r. alperest képviselte. Megbízata azonban már megszűnt, ezért nincs akadálya annak, hogy Dr. F.A. ügyvédet is meghallgassa a bíróság, amiatt is, mert a perben hivatkozott engedményező nyilatkozatot is ő írta és ellenjegyezte.

Mivel a hivatkozott iratokat az ellenjegyző ügyvéd sem találja, ezért az I. r. alperes kérte, hogy a bíróság keresse meg a ...-i Kö rzeti Földhivatalt a 35.100/2004.06.18. számú iratok megküldése iránt. Fellebbezéséhez mellékelte a ...-i, belterületi ... hrsz-ú ingatlan tulajdoni lap másolatát.

Utóbb, 40. sorszám alatt az I. r. alperes bejelentette, hogy költözködés miatti csomagolás eredményeként megtalálta az elsőfokú eljárásban hivatkozott engedményező nyilatkozat eredeti és másolati példányait, amelyet becsatolt. Beadványához ezen kívül mellékelte a felperes és az I. r. alperes között 2004. május 16. napján létrejött ingatlan adásvételi szerződés felbontásáról szóló szerződést, valamint a 2003. június 20. napján kelt kölcsönszerződés elnevezésű megállapodást is.

Az I. r. alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet őt kötelező rendelkezésének - a 2 770 000 Ft-ot meghaladó részében - a megváltoztatására irányult, ezért a másodfokú eljárásnak az elsőfokú bíróság ítélete csupán e részében képezte a tárgyát a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelése mellett a tényállást helyesen állapította meg, a megállapított tényállásból helyes jogi következtetésre jutott, döntése érdemben is helyes, az ítélet indokolása pedig a per eldöntéséhez szükséges minden releváns körülményre kitér, azzal az ítéltábla teljes mértékben egyetért.

Az ítéltábla részéről csupán az I. r. alperes fellebbezési hivatkozásai kapcsán szükséges az indokolás kiegészítése.

Az I. r. alperes a fellebbezésében áttételesen az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértésére utalt, amikor azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete meghozatalával nem várta meg azt, hogy az I. r. alperes is érdemi nyilatkozatot tegyen a perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményre.

A peres iratokból megállapítható, hogy a szakértő 2008. december 17. napján terjesztette elő a szakértői véleményét. Az elsőfokú bíróság a 26. sorszámú végzésével a feleknek észrevételezésre megküldte a szakvéleményt azzal, hogy a kézbesítéstől számított 15 napon belül tegyék meg írásban az észrevételeiket, a folytatólagos tárgyalás napját pedig 2009. február 25-ére tűzte ki. Az I. r. alperes a 2009. február 19. napján kelt és 2009. február 23. napján a bíróságra érkezett, beadványában bejelentette, hogy a jogi képviselőjével megkötött megbízási szerződést megszüntette, az új jogi képviselő bevonásáig kérte, hogy a nyilatkozattételre további 30 nap határidőt biztosítson az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság az I. r. alperes kérelmét nem teljesítette, és a 2009. február 25. napján megtartott tárgyaláson meghozta a 31. sorszámú ítéletét.

Az elsőfokú eljárás iratai alapján a következők is megállapíthatók az I. r. alperes perbeli cselekményeivel kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítást a 20. sorszámú végzésével rendelte el. A szakértő 2008. december 4. napján a szakértői vélemény elkészítésére biztosított határidő 30 nappal történő hosszabbítását kérte, mivel az alperestől a szakértői vélemény elkészítéséhez szükséges iratok egy részét többszöri kérésre sem tudta beszerezni.

Az elsőfokú bíróság a 22. sorszámú végzésével felhívta az alpereseket, hogy a szakértői vélemény elkészítéséhez szükséges, a 2005. január hó 1. és 2005. május hó 8. napja közötti időszakra vonatkozó főkönyvi kartonokat, valamint az felperes Kft., az A. Kft. és az I. r. alperes között létrejött engedményezési szerződést adják át a szakértőnek.

A szakértő 2008. december 17. napján nyújtotta be a bíróságra a szakértői véleményét, amelynek 3. oldala IV. pontjában rögzítette, hogy a szakértői véleményt kizárólag a peres iratok alapján készítette el, mivel a peres felektől a kért iratokat, a főkönyvi kartonokat többszöri megkeresés után sem kapta meg.

A szakvélemény V. pontjában rögzítette azt is, hogy „az alpereseket nem sikerült személyesen elérni, a jogi képviseletet ellátó Dr. F.A. ügyvéd ígéretet tett a szükséges iratok beszerzésére és átadására, de ez is eredménytelen maradt. A felperes volt könyvelője a megadott telefonszámon nem volt elérhető ..., próbáltam a kapcsolatot felvenni, de nem jártam eredménnyel”.

Az I. r. alperes az elsőfokú eljárásban először a bíróságra 2008. június 6. napján érkezett beadványában hivatkozott az A. Kft., az felperes Kft. és az I. r. alperes között létrejött engedményezési szerződésre, azt azonban sem a szakértő, sem az elsőfokú bíróság többszöri felhívására nem csatolta az iratokhoz.

Mindezek alapján azt állapította meg az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt akkor, amikor az I. r. alperes nyilatkozatának bevétele nélkül, a Pp. 3. § (3) bekezdése rendelkezéseire is figyelemmel ítéletet hozott.

A felperesnek a kölcsönszerződéssel igazolt követelésével szemben az I. r. alperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint azt kellett volna bizonyítania, hogy a kölcsönt visszafizette (lásd erről az elsőfokú bíróságnak a 13. G. 40.027/2008/5. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt tájékoztatását). Az I. r. alperes ezen bizonyítási kötelezettsége teljesítése érdekében kérte a 8. sorszámú beadványában a szakértői bizonyítás elrendelését. A szakértői bizonyítás azonban nem volt eredményes.

A szakértő a szakvéleménye 6., 7. oldalán megállapította, hogy „a bizonylatok és a főkönyvi kartonok hiányában nem állapítható meg pontosan, hogy az I. r. alperes részére nyújtott kölcsön részbeni visszafizetése ténylegesen megvalósult-e. Teljes mértékben biztos, hogy nem került rendezésre a kölcsön visszafizetése. A felperesi könyvelés több vonatkozásban is szabálytalan, a zárómérleg valódisága megkérdőjelezhető, az megfelelően bizonylatokkal alátámasztva nincs. Az engedményezési szerződést a peres felek nem tudták bemutatni, annak valóságtartalma bizonytalan”.

A sikertelen bizonyítás következményei pedig a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint az I.r. alperest kellett, hogy terheljék, ezért az elsőfokú bíróság a perbeli szakértői véleményre tekintettel jogszerűen hozta meg a döntését.

Az I. r. alperes csupán fellebbezése előterjesztését követően, 2009. június 4. napján nyújtotta be az elsőfokú bíróságra a „költözködés miatti csomagolás eredményeképpen megtalált”, általa hivatkozott iratokat.

A Pp. 235. § (1) bekezdése kimondja, hogy a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú

határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálás esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

A perbeli esetben nyilvánvaló, hogy a Pp. 235. § (1) bekezdésében írt, az új bizonyítékoknak a másodfokú eljárásban történő figyelembevételéhez szükséges feltétel nem teljesült, mivel az I. r. alperes a perben már hivatkozott az engedményezési szerződésre, csupán azt nem tudta előadni. Az a körülmény, hogy nem találta meg az egyébként nála lévő iratokat, az ő terhére róható, így a 2009. június 4. napján utóbb becsatolt bizonyítékok a másodfokú eljárásban már nem voltak figyelembe vehetők.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban is peresztesnek minősülő I. r. alperes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért az ítéletábra a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, és a 15. § (1) bekezdése szerint őt kötelezte, hogy felhívásra fizessen meg az Államnak 253 800 Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint fizesse meg a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a jogi képviselő ügyvédi munkadíjából álló, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdései, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján 80 000 Ft + AFA = 100 000 Ft összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltségét.

Debrecen, 2010. április hó 27. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó